

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 23/11
06.04.2011. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Bate Cvetkovića, predsednika veća, Nevenke Važić, Anđelke Stanković, Ljubice Knežević-Tomašev i Veska Krstajića, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog kasacionog suda Milom Ristić, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu okr. V.T, zbog krivičnog dela ugrožavanje javnog saobraćaja iz člana 289. stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakonika, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz 35/11 od 18.03.2011. godine, podignutom protiv pravnosnažnog rešenja Osnovnog suda u Loznici Kv.../10 od 26.11.2010. godine, u sednici veća održanoj dana 06.04.2011. godine, doneo je

P R E S U D U

UVAŽAVA SE kao osnovan zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz 35/11 od 18.03.2011. godine, pa se UKIDA pravnosnažno rešenje Osnovnog suda u Loznici Kv.../10 od 26.11.2010. godine i predmet vraća istom sudu na ponovno odlučivanje.

O b r a z l o ž e n j e

Rešenjem veća Osnovnog suda u Loznici Kv.../10 od 26.11.2010. godine delimično je uvažena žalba punomoćnika oštećenog D.K, S.I, advokata iz L, i preinačeno rešenje Osnovnog suda u Loznici K.../07 od 13.04.2010. godine u stavu jedan izreke i to samo u pogledu visine dosuđenih troškova tako što je obavezan okrivljeni V.T. da oštećenom D.K. na ime troškova krivičnog postupka isplati iznos od 33.250,00 dinara, dok u ostalom delu stava jedan i u stavovima dva i tri izreke rešenje ostaje nepromenjeno.

Republički javni tužilac podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti Ktz 35/11 od 18.03.2011. godine zbog povrede krivičnog postupka iz člana 193. - 199. Zakonika o krivičnom postupku, sa predlogom da Vrhovni kasacioni sud uvaži zahtev i ukine pobijano rešenje.

Vrhovni kasacioni sud je u smislu člana 422. stav 3. Zakonika o krivičnom postupku, održao sednicu veća u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca, na kojoj je razmotrio spise predmeta sa pobijanim rešenjem, pa je, po oceni navoda u zahtevu, našao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti je osnovan.

Osnovano se u zahtevu za zaštitu zakonitosti ukazuje da je pobijanim rešenjem povređena odredba člana 193. stav 2. tačka 8. Zakonika o krivičnom postupku u vezi tarifnog broja 2 stav 2 u vezi tarifnog broja 1 stav 1. tačka 1. Tarife o nagradama i naknadama troškova za rad advokata, jer sud nije pravilno odlučio o visini troškova krivičnog postupka koje je okrivljeni V.T. obavezan da naknadi oštećenom D.K. Ovo stoga što je vezao visinu dosuđenih troškova na ime nagrade za zastupanje oštećenog po punomoćniku za činjenicu da li je glavnim pretresima prisustvovao ili nije prisustvovao javni tužilac, pa za glavne pretrese na kojima javni tužilac nije prisustvovao, oštećenom priznao troškove zastupanja po punomoćniku, kao da se radi o oštećenom kao tužiocu (član 193. stav 2. tačka 7. ZKP u vezi tarifnog broja 2 stav 1 u vezi tarifnog broja 1 stav 1 tačka 1 Tarife o nagradama i naknadama troškova za rad advokata).

Na taj način oštećenom je dao svojstvo oštećenog kao tužioca koje on u konkretnom slučaju nije imao bez

obzira da li je javni tužilac prisustvovao pojedinim glavnim pretresima ili nije, a time je sud i punomoćniku oštećenog, kako se osnovano navodi u zahtevu, dao svojstvo punomoćnika oštećenog kao tužioca koje mu po zakonu ne pripada.

Odredbom člana 445. stav 1. ZKP propisano da će se u skraćenom postupku glavni pretres održati iako ne dođe javni tužilac koji je uredno pozvan, u kom slučaju oštećeni ima pravo da na glavnom pretresu zastupa optužbu u granicama optužnog predloga.

Prema tome, nedolazak javnog tužioca ne smatra se prećutnim odustankom od optužbe i ne dovodi do stupanja oštećenog na njegovo mesto. Oštećeni ima pravo, ali ne i obavezu da zastupa optužbu na glavnom pretresu, ako je javni tužilac odsutan, s tim što optužba ostaje u postavljenim granicama (optužnog predloga), oštećeni ne može od optužbe odustati – delimično ili u celini, ni promeniti pravnu kvalifikaciju dela. Zastupanje optužbe od strane oštećenog u skraćenom postupku zbog odustva javnog tužioca (član 445. stav 1. ZKP) ne daje mu svojstvo oštećenog kao tužioca ni prava koja bi mu po tom osnovu pripadala.

Dakle, oštećenom sud može dodeliti troškove krivičnog postupka na osnovu člana 193. stav 2. tačka 8. ZKP, dok njegovom punomoćniku pripada 50% nagrade za zastupanje na osnovu člana 2. stav 2. Tarife o nagradama i naknadama troškova za rad advokata, u situaciji kada oštećeni zastupa optužbu u odsustvu javnog tužioca, jer tada ne stupa na mesto ovlašćenog tužioca, a njegov punomoćnik ne stiče svojstvo punomoćnika oštećenog kao tužioca, već zadržavaju procesni položaj koji su imali do tada.

Dakle, donošenjem pobijanog rešenja prvostepeni sud je povredio odredbu člana 193. stav 2. tačka 8. ZKP, u vezi tarifnog broja 2 stav 2 u vezi tarifnog broja 1 stav 1 tačka 1 Tarife o nagradama i naknadama troškova za rad advokata, jer samo punomoćniku oštećenog kao tužioca pripada pun iznos nagrade za zastupanje.

Sa iznetih razloga, Vrhovni kasacioni sud je na osnovu člana 30. stav 1. i člana 32. Zakona o uređenju sudova („Službeni glasnik RS“ broj 116/08), a primenom člana 24. stav 7. ZKP i člana 425. stav 1. ZKP-a, ukinuo pobijano pravnosnažno rešenje kako bi prvostepeni sud prilikom ponovnog odlučivanja u smislu primedbi iznetih u ovoj presudi pravilno utvrdio troškove krivičnog postupka na teret okrivljenog V.T, a na ime nagrade punomoćniku oštećenog D.K.

Zapisničar-savetnik

Predsednik veća

Mila Ristić,s.r.

sudija

Bata Cvetković,s.r.